

Till jordens yttersta gräns

Apostlagärningarna kapitel 12-13
Utan versindelning

Centrumkyrkan Farsta

SÖNDAG (läses i kyrkan)

Vid den tiden ingrep kung Herodes hårdhänt mot en del av medlemmarna i församlingen. Han lät halshugga Jakob, Johannes bror, och när han såg att judarna gillade detta fortsatte han och lät också gripa Petrus; det hände under det osyrade brödets högtid. Efter arresteringen satte han honom i fängelse, bevakad av fyra vaktstyrkor om vardera fyra man, för att efter påsken ställa honom inför folket. Petrus hölls alltså fängslad, och i församlingen bad man ivrigt till Gud för honom. Natten innan Herodes hade tänkt ställa honom inför rätta låg Petrus och sov mellan två soldater, bunden med två kedjor, och utanför dörren fanns vakter som bevakade fängelset. Då stod där plötsligt en ängel från Herren, och ett ljussken fyllde rummet. Ängeln väckte Petrus med en stöt i sidan. "Skynda dig upp", sade han, och då föll kedjorna från Petrus händer. Ängeln fortsatte: "Ta på dig bältet och sandalerna." Petrus lydde, och ängeln sade: "Svep om dig manteln och följ mig." Petrus följde med honom ut, men han förstod inte att det var verkligt, det som skedde genom ängeln, utan trodde att det var en syn. De passerade en vaktpost och sedan en till och kom till järnporten som ledde ut till staden, och den öppnades för dem av sig själv. När de kom ut gick de gatan ner, och då försvann ängeln. Så snart Petrus hade sansat sig sade han: "Nu vet jag verkligen att Herren har skickat sin ängel och räddat mig ur Herodes händer, undan allt som det judiska folket väntat sig."

MÅNDAG

När han förstod hur det var gick han till huset där Maria bodde, mor till den Johannes som kallades Markus; där var många samlade till bön. Petrus bultade på porten, och en tjänsteflicka som hette Rhode gick för att låsa upp. Men när hon kände igen Petrus röst blev hon så glad att hon i stället för att öppna porten sprang in och berättade att Petrus stod utanför. "Du är tokig", svarade de. Men hon stod på sig, och då sade de: "Det är hans ängel." Petrus fortsatte att bulta, och när de öppnade såg de till sin häpnad att det var han. Han gav dem tecken att vara tysta, och så berättade han hur Herren hade fört honom ut ur fängelset. Han bad dem tala om det för Jakob och de andra bröderna, och sedan lämnade han dem och begav sig till en annan plats.

TISDAG

När morgonen kom blev det stor uppståndelse bland soldaterna. Vad hade det blivit av Petrus? När så Herodes skickade efter honom och inte kunde få tag i honom förhörde han vakterna och befalldes att de skulle straffas. Därefter for han tillbaka från Judeen och uppehöll sig i Caesarea. Invånarna i Tyros och Sidon hade dragit på sig Herodes vrede. Gemensamt uppvaktade de kungen, och sedan de lyckats vinna hans kammarherre Blastos för sin sak bad de om fred; deras land var beroende av kungen för sin försörjning. På utsatt dag tog Herodes plats på tribunen, iförd sin kungaskrud, och höll ett tal riktat till dem. Och folket ropade: "Det är en gud som talar, inte en människa." Men i samma ögonblick slog honom en ängel från Herren för att han inte gav Gud äran, och han blev uppäten av maskar och dog. Guds ord fortsatte att sprida sig och tillväxa. Sedan Barnabas och Saul hade fullgjort sitt uppdrag i Jerusalem vände de tillbaka och tog då med sig Johannes som kallades Markus.

ONSDAG

I församlingen i Antiochia fanns dessa profeter och lärare: Barnabas, Symeon som kallades Niger, Lucius från Kyrene, Manaen, som var uppfostrad tillsammans med tetrarken Herodes, samt Saul. Medan de en gång höll gudstjänst och fastade sade den heliga anden till dem: "Avdela Barnabas och Saul för den uppgift som jag har kallat dem till." Efter fasta och bön lade de sina händer på dem och skickade i väg dem. Dessa båda, som alltså sändes ut av den heliga anden, for ner till Seleukia, och därifrån seglade de till Cypern. I Salamis förkunnade de Guds ord i judarnas synagogor. De hade också med sig Johannes som hjälp. Sedan tog de sig tvärs över ön till Pafos, där de träffade på en judisk trollkarl vid namn Barjesus, som påstod sig vara profet. Han umgicks hos den romerske ståthållaren Sergius Paulus, som var en klok man. Denne kallade till sig Barnabas och Saul och bad att få höra Guds ord. Men Elymas – namnet kan översättas med "trollkarl" – motarbetade dem och sökte förhindra att ståthållaren kom till tro. Saul, som även kallades Paulus, fylldes då av helig ande. Han spände blicken i honom och sade: "Du djävulens son, full av list och fräckhet, du fiende till allt rättfärdigt, skall du aldrig sluta med att göra Herrens raka vägar krokiga? Nu slår dig Herrens hand. Du skall vara blind en tid och inte se solen." I detsamma föll töcken och mörker över mannen, och han gick runt och famlade efter någon som kunde leda honom. När då ståthållaren såg vad som hade hänt kom han till tro, överväldigad av Herrens lära.

TORS DAG

Från Pafos seglade Paulus och hans följeslagare till Perge i Pamfylien. Där övergav Johannes dem och återvände till Jerusalem. Själva fortsatte de från Perge och kom till Antiochia i Pisidien. På sabbatsdagen gick de till synagogan och satte sig där. Efter läsningen ur lagen och profeterna lät synagogföreståndarna hälsa: "Bröder, om ni har något att säga till folkets uppbyggelse, så gör det." Paulus reste sig, gav tecken till tystnad och sade: "Israeliter och ni som fruktar Gud, lyssna på mig. Vårt folks Gud, Israels Gud, utvalde våra fäder. Han gjorde sitt folk stort när de bodde som främlingar i Egypten, och med lyftad arm förde han dem ut därifrån. I omkring fyrtio år sörjde han för dem i öknen, och sedan utrotade han sju folk i Kanaan och lät dem ta deras land i besittning. Allt detta tog omkring fyrahundra femtio år. Därefter gav han dem domare, fram till profeten Samuels tid. Sedan bad de att få en kung, och Gud gav dem Saul, son till Kish och av Benjamins stam, för en tid av fyrtio år. Efter att ha avsatt denne upphöjde han David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: Jag har funnit David, Jishajs son, en man efter mitt sinne, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.'

FREDAG

Mina bröder, ni som stammar från Abraham och alla ni här som fruktar Gud, till er har budskapet om denna räddning sänts. Ty folket i Jerusalem och deras ledare förstod inte vem Jesus var. De dömde honom och uppfyllde därigenom också de profetord som läses varje sabbat. Fast de inte kunde finna honom skyldig till något som förtjänade dödsstraff krävde de att Pilatus skulle avrätta honom. När de hade fullgjort allt som var skrivet om honom tog de ner honom från korset och lade honom i en grav. Men Gud uppväckte honom från de döda, och han visade sig sedan under en längre tid för dem som hade följt honom från Galileen upp till Jerusalem och som nu är hans vittnen inför folket. Vi förkunnar alltså för er

detta budskap: löftet som fäderna fick har Gud infriat åt oss, deras barn, genom att låta Jesus uppstå, som det heter i andra psalmen: Du är min son, jag har fött dig i dag. Och att han lät honom uppstå från de döda så att han aldrig mer skall återvända till förgängelsen, det har han sagt med dessa ord: Jag skall uppfylla åt er de heliga och oryggliga löften jag har gett David. Ty på ett annat ställe säger han: Du skall inte låta din helige möta förgängelsen. David, som på sin tid tjänat Guds vilja, insomnade och förenades med sina fäder och mötte förgängelsen. Men han som Gud uppväckte har inte mött någon förgängelse. Ni skall alltså veta, mina bröder, att genom honom förkunnas syndernas förlåtelse för er, och genom honom blir var och en som tror rättfärdig och friad från allt det som ni inte kunde frias från medan ni stod under Moses lag. Se därför till att det som står hos profeterna inte slår in:

LÖRDAG

*Se, föraktare, häpna och förintas:
jag utför en gärning i era dagar,
en gärning som ni inte kommer att tro på
när den berättas för er.”*

När de gick ut bad man dem att få höra mer om detta nästa sabbat. Och när man skildes åt efter gudstjänsten gjorde många judar och gudfruktiga proselyter sällskap med Paulus och Barnabas, som talade till dem och uppmanade dem att hålla sig till Guds nåd. Följande sabbat samlades så gott som hela staden för att höra ordet om Herren. När judarna fick se allt folket fylldes de av avund och bemötte det Paulus sade med smädelser. Men Paulus och Barnabas svarade frimodigt: ”Det var ni som först skulle få höra Guds ord förkunnas. Men när ni nu visar det ifrån er och dömer er själva ovärdiga det eviga livet, då vänder vi oss till hedningarna. Ty så har Herren befallt oss:

*Jag har gjort dig till ett ljus för hedningarna,
för att du skall bli till frälsning intill jordens yttersta gräns.”*

När hedningarna hörde detta blev de glada och prisade ordet om Herren. Alla som var bestämda till evigt liv kom till tro, och ordet om Herren fördes ut i hela den trakten. Men judarna hetsade upp de gudfruktiga kvinnorna av förnäm familj och de ledande männen i staden. De fick i gång en förföljelse mot Paulus och Barnabas och drev bort dem från området. De båda skakade dammet av sina fötter mot dem och gick till Ikonion. Och lärjungarna uppfylldes alltmer av glädje och helig ande.

Tänk efter:

- Vad är viktigast för att förbli en levande kyrka?
- Inför Gud är vi alla lika, han tar emot var och en som tror på honom och älskar alla människor. Tänker du också så om människor?
- I församlingen finns det ibland tendenser att dela oss i grupperingar. Vad kan du göra för att motverka att det sker?
- Hur kan du förhålla dig till den mångfald som finns bland oss utan att skapa gränser som stänger människor ute?
- Brukar du försöka lyssna på vad Gud vill säga till andra genom dig?

